Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS RĪKOJUMS (pirmā palāta)

2017. gada 14. decembrī*

Prasība atcelt tiesību aktu – Dabasgāzes iekšējais tirgus – Direktīva 2009/73/EK – Komisijas lēmums, ar ko groza nosacījumus atkāpē no Savienības noteikumiem par gāzes vada *OPAL* ekspluatāciju attiecībā uz trešo personu piekļuvi un tarifu tiesisko regulējumu – Tieša skāruma neesamība – Nepieņemamība

Lieta T-849/16

PGNiG Supply & Trading GmbH, Minhene (Vācija), ko pārstāv *M. Jeżewski*, advokāts,

prasītāja,

pret

Eiropas Komisiju, ko pārstāv *O. Beynet* un *K. Herrmann*, pārstāves,

atbildētāja,

par prasību, kura pamatota ar LESD 263. pantu un ar kuru lūdz atcelt Komisijas Lēmumu C(2016) 6950 *final* (2016. gada 28. oktobris), ar ko pārskata atbrīvojuma, kas saskaņā ar Direktīvu 2003/55/EK ir piemērots gāzes vadam *OPAL* attiecībā uz noteikumiem par trešo personu piekļuvi un tarifu tiesisko regulējumu, nosacījumus.

VISPĀRĒJĀ TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētāja I. Pelikānova [*I. Pelikánová*] (referente), tiesneši P. Niuls [*P. Nihoul*] un J. Svenningsens [*J. Svenningsen*],

sekretārs: E. Kulons [*E. Coulon*],

izdod šo rīkojumu.

* Tiesvedības valoda – poļu.

Rīkojums

Atbilstošās tiesību normas

1 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/73/EK (2009. gada 13. jūlijs) par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz dabasgāzes iekšējo tirgu un par Direktīvas 2003/55/EK atcelšanu (OV 2009, L 211, 94. lpp.) 36. pantā ir paredzēts:

"1. Uz nozīmīgākiem jauniem gāzes infrastruktūras objektiem, proti, starpsavienojumiem, SDG un uzglabāšanas iekārtām, pēc lūguma uz noteiktu laiku var neattiecināt 9., 32., 33. un 34. pantu un 41. panta 6., 8. un 10. punktu, ja:

a) ieguldījumiem jāuzlabo konkurence gāzes piegādes jomā un piegādes drošums;

b) ar ieguldījumu saistītajam riskam ir jābūt tādam, ka ieguldījums netiktu veikts, ja nebūtu piešķirts atbrīvojums;

c) infrastruktūrai jābūt tādas fiziskas vai juridiskas personas īpašumā, kas vismaz pēc juridiskā statusa ir nodalīta no sistēmas operatoriem, kuru sistēmās infrastruktūru ierīkos;

d) minētās infrastruktūras lietotājiem ir jāmaksā par tās lietošanu; un

e) izņēmuma piešķiršana nedrīkst kaitēt dabasgāzes iekšējā tirgus konkurencei vai efektīvai funkcionēšanai, vai tās regulētās sistēmas efektīvai funkcionēšanai, kurai infrastruktūra ir pieslēgta.

[..]

3. [Valsts] regulatīvā iestāde katrā konkrētā gadījumā var pieņemt lēmumu par 1. un 2. punktā minētā atbrīvojuma piešķiršanu.

[..]

6. Atbrīvojums var attiekties uz visām jaunā infrastruktūras objekta jaudām vai daļu no tām, vai uz būtiski palielinātām pastāvošās infrastruktūras jaudām.

Pieņemot lēmumus par atbrīvojumu piešķiršanu, katrā konkrētā gadījumā izskata vajadzību piemērot nosacījumus par atbrīvojuma ilgumu un nediskriminējošu piekļuvi infrastruktūrai. Pieņemot lēmumu par minētajiem nosacījumiem, īpaši ņem vērā būvējamās papildu jaudas vai esošo jaudu modifikācijas, projekta grafiku un stāvokli attiecīgā valstī.

[..]

8. Regulatīvā iestāde bez kavēšanās, tūlīt pēc saņemšanas pārsūta Komisijai katru atbrīvojuma lūgumu. Kompetentā iestāde lēmumu tūlīt dara zināmu Komisijai, un iesniedz tai visu attiecīgo informāciju par lēmumu. Informāciju Komisijai var iesniegt arī apkopotu, lai Komisija varētu pieņemt pamatotu lēmumu. Šajā informācijā konkrēti ietilpst:

a) sīki izklāstīti iemesli, pamatojoties uz kuriem regulatīvā iestāde vai dalībvalsts ir piešķīrusi atbrīvojumu vai to atteikusi, un atsauce uz 1. punktu, tostarp minētā punkta attiecīgo apakšpunktu vai attiecīgajiem apakšpunktiem, kas ir šāda lēmuma pamatā, tostarp visa finanšu informācija, kas pamato tāda atbrīvojuma vajadzību;

b) analīze, kas veikta par to, kā atbrīvojuma piešķiršana ietekmēs konkurenci un dabasgāzes iekšējā tirgus efektīvu funkcionēšanu;

c) pamatojums par laiku un attiecīgās gāzes infrastruktūras kopējās jaudas daļu, par ko ir piešķirts atbrīvojums;

d) ja atbrīvojums attiecas uz kādu starpsavienojumu – rezultāti, kas gūti apspriedē ar attiecīgām regulatīvām iestādēm; un

e) infrastruktūras ieguldījums gāzes piegādes dažādošanā.

9. Divos mēnešos pēc paziņojuma saņemšanas Komisija var pieņemt lēmumu, prasot, lai regulatīvā iestāde groza vai atceļ lēmumu piešķirt atbrīvojumu. Minētais termiņš sākas otrajā dienā pēc paziņojuma saņemšanas. Minēto divu mēnešu termiņu var pagarināt vēl par diviem mēnešiem, ja Komisija prasa papildu informāciju. Minētais papildu termiņš sākas otrajā dienā pēc pilnīgas informācijas saņemšanas. Sākotnējo divu mēnešu termiņu var pagarināt arī tad, ja tam piekrīt gan Komisija, gan regulatīvā iestāde.

[..]

Regulatīvā iestāde viena mēneša laikā izpilda Komisijas lēmumu grozīt vai atcelt atbrīvojuma lēmumu un attiecīgi informē Komisiju.

[..]"

2 2005. gada 7. jūlija *Gesetz über die Elektrizitäts- und Gasversorgung* (*Energiewirtschaftsgesetz – EnWG*) (Vācijas Likums par enerģētikas un gāzes apgādi; *BGBl*. 2005 I, 1970., 3621. lpp.; turpmāk tekstā – "*EnWG*") 28.a panta 1. punktā, redakcijā, kas bija piemērojama šīs lietas faktiem, noteica, ka *Bundesnetzagentur* (*BNetzA*, Federālā regulatīvā iestāde, Vācija) tostarp ir tiesības nepiemērot noteikumus par trešo personu piekļuvi starpsavienojumiem starp Vācijas Federatīvo Republiku un citām valstīm. *EnWG* 28.a panta piemērošanas noteikumi būtībā ir identiski tiem, kas noteikti Direktīvas 2009/73 36. panta 1. punktā.

Tiesvedības priekšvēsture

3 Ar 2009. gada 12. jūnija Lēmumu C(2009) 4694 Eiropas Kopienu Komisija lūdza *BNetzA* saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2003/55/EK (2003. gada 26. jūnijs) par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz dabasgāzes iekšējo tirgu un par Direktīvas 98/30/EK atcelšanu (OV 2003, L 176, 57. lpp.) 22. pantu grozīt tās 2009. gada 25. februāra lēmumu, ar kuru gāzes vada *Ostseepipeline-Anbindungsleitung* (turpmāk tekstā – "*OPAL*"), kas ir zemes posms gāzes vadam *Nord Stream 1*, [Vācijas] austrumos, un kura ieejas punkts atrodas netālu no Lubminas [*Lubmin*] pašvaldības, pie Greifsvaldes [*Greifswald*], Vācijā, un izejas punkts ir Brandovas [*Brandov*] pašvaldībā, Čehijas Republikā, projekta transportēšanas jaudu izslēdz no minētās direktīvas 18. pantā minēto noteikumu par trešo personu piekļuvi un tās 25. panta 2.–4. punktā paredzēto tarifu noteikumu piemērošanas.

4 Lēmumā C(2009) 4694 bija paredzēti šādi nosacījumi:

"a) Neskarot b) apakšpunktā minēto normu, vienā vai vairākos lielos augšupējos vai lejupējos, Čehijas Republiku ietverošos dabasgāzes tirgos dominējošs uzņēmums nedrīkst gada laikā rezervēt vairāk nekā 50 % gāzes vada *OPAL* transportēšanas jaudas uz Čehijas robežas. To uzņēmumu rezerves,

kuri pieder vienai un tai pašai grupai, kā *Gazprom* un *Wingas*, tiks izvērtētas kopā. Dominējošu uzņēmumu/dominējošu uzņēmumu grupu, kas noslēguši lielus ilgtermiņa gāzes piegādes nolīgumus, rezervācijas tiks izvērtētas apkopotā veidā [..].

b) Jaudas 50 % ierobežojumu var pārsniegt, ja attiecīgais uzņēmums nodod tirgū 3 miljardus m^3 gāzes apjoma gāzes vadā *OPAL* saskaņā ar atklātu, pārskatāmu un nediskriminējošu procedūru ("gāzes realizācijas programma"). Gāzes vada pārvaldības sabiedrībai vai uzņēmumam, kam ir pienākums īstenot programmu, ir jāgarantē atbilstošas transportēšanas jaudas pieejamība un brīva izejas punkta izvēle ("jaudas pārejas programma"). "Gāzes realizācijas" un "jaudas pārejas" programmas veidu apstiprina *BNetzA*."

5 2009. gada 7. jūlijā *BNetzA* grozīja savu 2009. gada 25. februāra lēmumu, to piemērojot iepriekš minētajiem nosacījumiem, kas paredzēti Lēmumā C(2009) 4694. Atbrīvojumu no noteikumiem *BNetzA* piešķīra uz 22 gadus ilgu laikposmu.

6 Gāzes vads *OPAL* sāka darboties 2011. gada 13. jūlijā, un tā gada jauda ir aptuveni 36,5 miljardi m^3. Saskaņā ar Lēmumu C(2009) 4694 un *BNetzA* 2009. gada 25. februāra lēmumu, kas grozīts ar tās 2009. gada 7. jūlija lēmumu, gāzes vada *OPAL* jauda tika pilnībā atbrīvota no trešo personu reglamentētas piekļuves noteikumu un tarifu noteikumu, pamatojoties uz Direktīvu 2003/55, piemērošanas.

7 Šā brīža tehniskajā konfigurācijā dabasgāzi šajā ieejas punktā pie Greifsvaldes var piegādāt vienīgi gāzes vads *Nord Stream 1*, kuru izmanto grupa *Gazprom* Krievijas atradnēs iegūtās gāzes transportēšanai. Tā kā *Gazprom* neīstenoja gāzes realizācijas programmu, kas minēta Lēmumā C(2009) 4694, nerezervētie 50 % šā gāzes vada jaudas nekad nav tikuši izmantoti, kā rezultātā šķiet, ka *a priori* tiek izmantota tikai 50 % no gāzes vada *OPAL* transportēšanas jaudas.

8 2016. gada 13. maijā saskaņā ar Direktīvas 2009/73 36. pantu *BNetzA*, balstoties uz *Opal Gastransport GmbH & Co. KG* (sabiedrība, kas izmanto gāzes vadu *OPAL*, turpmāk tekstā – "*OGT*"), *OAO Gazprom* un *Gazprom Eksport LLC* lūgumu, paziņoja Komisijai savu nodomu grozīt dažus 2009. gadā piešķirtā atbrīvojuma noteikumus attiecībā uz daļu gāzes vada *OPAL*, ko pārvalda *OGT*.

9 2016. gada 28. oktobrī Komisija, pamatojoties uz Direktīvas 2009/73 36. panta 9. punktu, pieņēma Lēmumu C(2016) 6950 *final*, ar ko pārskata atbrīvojuma, kas saskaņā ar Direktīvu 2003/55 ir piemērots gāzes vadam *OPAL* attiecībā uz noteikumiem par trešo personu piekļuvi un tarifu tiesisko regulējumu, nosacījumus (turpmāk tekstā –"apstrīdētais lēmums"), kas ir adresēts *BNetzA*. Direktīvas 2009/73 36. pantā paredzētā procedūra atbilst tai, kura ir noteikta Direktīvas 2003/55 22. pantā, kas ir juridiskais pamats Lēmumam C(2009) 4694, kuru groza ar apstrīdēto lēmumu.

10 Apstrīdētajā lēmumā Komisija saglabāja atbrīvojumu no trešo personu piekļuves noteikumiem, kurš piešķirts gāzes vadam *OPAL* attiecībā uz tā daļu starp ieejas punktu, kas atrodas pie Greifsvaldes, un izejas punktu, kas atrodas Brandovā, tos ieskaitot, attiecībā uz maksimāli 50 % jaudas, ko tā jau bija apstiprinājusi Lēmumā C(2009) 4694. Savukārt atlikušie 50 % no šīs gāzes vada daļas jaudas – kas līdz tam nebija izmantoti, jo *Gazprom* nebija īstenojusi gāzes realizācijas programmu, – tika atbrīvoti, proti, pakļauti trešo personu piekļuves noteikumiem. Šai liberalizācijai jānotiek, sadalot transportēšanas jaudu, kas gāzes vada pārvaldītājam ir jāpiešķir pārskatāmā un nediskriminējošā izsolē.

11 Tā kā šādi atbrīvotas transportēšanas jaudas nediskriminējoša un pārskatāma nodošana var novest pie tā, ka to *de facto* var izmantot *Gazprom Eksport*, Komisija, lai nodrošinātu to, ka trešās personas faktiski var piekļūt "atbrīvotajai" jaudai, palielināja *BNetzA* piedāvāto maksimālo apjomu attiecībā uz *FZK* (*feste frei zuordenbare Kapazitäten* – nemainīgā, brīvi piešķiramā jauda) veida starpsavienojuma jaudu gāzes vada izejas punktā. Tādējādi gāzes vada *OPAL* pārvaldītājam būs pienākums izsolē nodot *FZK* starpsavienojuma jaudu, kuras sākotnējais apjoms ir 3,2 miljoni kWh, ne tikai Čehijas dabasgāzes

tirgū dominējošās sabiedrības, bet arī citu izmantotāju rīcībā. Ja tomēr ikgadējā izsolē noskaidrotos, ka *FZK* veida jaudas pieprasījums Brandovas izejas punktā pārsniedz 90 % no piedāvātās jaudas, *OGT* ir pienākums par 1,6 miljoniem kWh palielināt *FZK* jaudas apjomu, kas pieejams nākamajā ikgadējā izsolē. Pieejamā *FZK* jauda laika gaitā var sasniegt apjomu 6,4 miljoni kWh.

12 Turklāt, ņemot vērā izsoļu augšupejošo raksturu un lai novērstu pārsolīšanu no Čehijas tirgū dominējošā uzņēmuma puses, Komisija ieviesa papildu nosacījumu, saskaņā ar kuru šāds uzņēmums *FZK* jaudas izsolē var iesniegt savu piedāvājumu vienīgi par jaudas pamatcenu, tādējādi panākot to, ka piedāvātā cena nevar pārsniegt reglamentētā tarifa vidējo pamatcenu transportēšanas tīklā no *Gaspool* komerczonas Vācijā uz Čehijas Republiku tajā pašā gadā salīdzināmām precēm.

13 Atbilstoši apstrīdētajam lēmumam 2016. gada 28. novembrī *BNetzA* grozīja ar savu 2009. gada 25. februāra lēmumu gāzes vada *OPAL* pārvaldītājam piešķirto atbrīvojumu, noslēdzot ar *OGT* publisko tiesību līgumu, kas atbilstoši Vācijas tiesībām ir uzskatāms par administratīvu aktu.

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

14 Ar prasības pieteikumu, kurš Vispārējās tiesas kancelejā tika iesniegts 2016. gada 4. decembrī, prasītāja *PGNiG Supply & Trading GmbH* cēla šo prasību.

15 Ar atsevišķu dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā tika iesniegts tajā pašā dienā, prasītāja iesniedza pieteikumu par pagaidu noregulējumu, kas tika noraidīts ar 2017. gada 21. jūlija rīkojumu *PGNiG Supply & Trading*/Komisija (T-849/16 R, EU:T:2017:544). Lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšana tika atlikta.

16 Ar dokumentiem, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegti attiecīgi 2017. gada 19. janvārī, 16. februārī un 1., 9. un 22. martā, Vācijas Federatīvā Republika, Eiropas Savienības Padome, Eiropas Parlaments, *OGT* un *Gazprom Eksport* lūdza atļaut tiem iestāties šajā tiesvedībā Komisijas prasījumu atbalstam.

17 Ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2017. gada 28. februārī, *Naftogaz Ukrainy SA* lūdza atļaut iestāties šajā tiesvedībā prasītājas prasījumu atbalstam.

18 Ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2017. gada 13. martā, prasītāja iesniedza papildu rakstu ar prasības papildinājumu, kurā tā izvirza jaunus pamatus prasības pamatošanai.

19 Vispārējās tiesas kancelejā 2017. gada 8. maijā iesniegtajos apsvērumos Komisija lūdza noraidīt šo 2017. gada 13. marta papildu rakstu.

20 Ar atsevišķu dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2017. gada 21. martā, Komisija cēla iebildi par nepieņemamību.

21 Ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2017. gada 29. maijā, prasītāja iesniedza savus apsvērumus attiecībā uz iebildi par nepieņemamību.

22 Komisija lūdz Vispārējo tiesu:

– noraidīt prasību kā acīmredzami nepieņemamu;

– piespriest prasītajai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

23 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– noraidīt iebildi par nepieņemamību;

– pakārtoti – jautājumu par pieņemamību pievienot lietas izskatīšanai pēc būtības;

– atcelt apstrīdēto lēmumu;

– piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

24 Saskaņā ar Vispārējās tiesas Reglamenta 130. panta 1. punktu, ja atbildētājs to lūdz, Vispārējā tiesa var lemt par iebildi par nepieņemamību vai kompetences neesamību, neizskatot lietu pēc būtības. Šajā lietā Vispārējā tiesa uzskata, ka lietas materiāli sniedz visu vajadzīgo informāciju, un nolemj pieņemt lēmumu, neveicot turpmākas procesuālas darbības.

25 Pamatojot savu iebildi par nepieņemamību, Komisija uzsver, ka prasītājai nav *locus standi* atbilstoši LESD 263. panta ceturtajai daļai. Tā uzskata, ka apstrīdētais lēmums neesot reglamentējošs akts un tas prasītāju neskarot ne tieši, ne individuāli. Turklāt Komisija apšauba prasītājas interesi celt prasību.

26 Atbilstoši Direktīvas 2009/73 36. panta 9. punktam apstrīdētais lēmums ir adresēts *BNetzA*. Prasītāja – sabiedrība, kas darbojas gāzes un šķidrā kurināmā importēšanas, eksportēšanas, uzglabāšanas, pārdošanas un piegādes jomā, – līdz ar to nav adresāte, un tās tiesības celt prasību var tikt pamatotas vienīgi ar LESD 263. panta ceturtās daļas otro vai trešo elementu.

27 Saskaņā ar LESD 263. panta ceturto daļu jebkura fiziska vai juridiska persona atbilstoši šī panta pirmajā un otrajā daļā minētajiem nosacījumiem var celt prasību par tiesību aktu, kas adresēts šai personai vai kas viņu skar tieši un individuāli, kā arī par reglamentējošu aktu, kurš viņu skar tieši, bet nav saistīts ar īstenošanas pasākumiem.

28 Tā kā šajā gadījumā prasītāja nav apstrīdētā lēmuma adresāte, tad tās tiesības celt prasību varētu tikt pamatotas vienīgi ar LESD 263. panta ceturtās daļas otro vai trešo elementu. Līdz ar to turpmāk tiks secīgi aplūkots, vai apstrīdētais lēmums prasītāju skar tieši un individuāli un vai tas ir uzskatāms par reglamentējošu aktu.

Par to, vai apstrīdētais lēmums prasītāju skar tieši

29 Komisija uzsver, ka apstrīdētais lēmums prasītāju tieši neskar tāpēc, ka tam neesot tiešas iedarbības uz prasītājas tiesisko stāvokli.

30 Prasītāja uzskata, ka apstrīdētā lēmuma tiešā ietekme uz tās tiesisko stāvokli izpaužoties kā šķērslis tās dalībai ar gāzes vada *OPAL* jaudu saistītajās izsolēs. Tā uzsver, ka gan Komisija, gan Vācijas iestādes apgalvojot, ka apstrīdētais lēmums radīs prasītājai labvēlīgas sekas, un no tā viņa secinot, ka tieši tāpat prasītāju skars arī šā lēmuma nelabvēlīgā ietekme. Turklāt prasītāja uzskata, ka, tā kā viņa ir konkurente *Gazprom* grupas sabiedrībām, saistībā ar kurām nepastāv strīds par to, ka apstrīdētais lēmums tās skar tieši, tad analoģiski piemērojot valsts atbalsta jomas judikatūru, arī prasītāja esot jāuzskata par tādu, kuru tas skar tieši.

31 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru tieša skāruma kritērijs nozīmē, ka apstrīdētajam pasākumam ir tieša iedarbība uz privātpersonas tiesisko stāvokli un tas nepieļauj nekādu rīcības brīvību šī pasākuma adresātiem, kuri ir atbildīgi par tā ieviešanu, kas ir pavisam automātiska un izriet vien no attiecīgā tiesiskā regulējuma, nepiemērojot citus starpnoteikumus. Tā tas ir arī tad, ja šo adresātu iespēja neieviest Savienības tiesību aktu ir tīri teorētiska, bet to griba izdarīt no tā attiecīgus secinājumus nerada nekādas šaubas (skat. spriedumu, 1998. gada 5. maijs, *Dreyfus*/Komisija, C-386/96 P, EU:C:1998:193, 43. un 44. punkts un tajos minētā judikatūra).

32 Taču arī šajā lietā nav izpildīts otrais minētais nosacījums, kas attiecas uz adresātu rīcības brīvības neesamību. Valsts iestāžu lēmums, ar kuru tiek ieviests apstrīdētais lēmums, nebija automātisks. Ar Direktīvas 2009/73 36. pantu *BNetzA* netika uzlikts šāds īstenošanas pienākums, jo tai bija tiesības atteikties no sava priekšlikuma grozīt gāzes vada *OPAL* ekspluatācijas noteikumus. Turklāt iespēju, ka *BNetzA* apstrīdēto lēmumu neieviesīs, šajā gadījumā nevar uzskatīt par tīri teorētisku. Šajā ziņā ir jāatgādina, ka, pirmkārt, *BNetzA* piedāvātā pasākuma apstiprinājumā Komisija iekļāva papildu nosacījumus, kuri pārsniedza *BNetzA* priekšlikumus (skat. iepriekš 11. un 12. punktu). Pat ja līdz ar to *BNetzA* nebija tiesību, lemjot par gāzes vada *OPAL* ekspluatācijas noteikumu grozīšanu, neņemt vērā minētos papildu nosacījumus, tai ar *EnWG* 28.a pantu piešķirto rīcības brīvību bija iespējams pārvērtēt vajadzību noteikt pasākumu atbilstoši šiem nosacījumiem un, ja nepieciešams, atteikties no piedāvātā pasākuma. Otrkārt, valsts līmenī procedūra tika uzsākta, pamatojoties uz lūgumu, ko iesniedza *OGT* – gāzes vada *OPAL* izmantotāja (skat. iepriekš 8. punktu). Šādos apstākļos *OGT* bija iespēja atsaukt savu lūgumu un līdz ar to nepieļaut apstrīdētā lēmuma ieviešanu, vai tas būtu bijis ar lēmumu vai ar līgumu, ja tā Komisijas izvirzītos papildu nosacījumus uzskatīja par neatbilstošiem vai nevēlamiem.

33 Līdz ar to 31. punktā minētās judikatūras izpratnē prasītāju nevar uzskatīt par tādu, kuru apstrīdētais lēmums skar tieši.

34 Šajā saistībā ir jāpapildina, ka, pat ja tiek pieņemts, ka prasītājas juridisko stāvokli varētu uzskatīt par aizskartu, tas būtu izdarīts ar valsts pasākumiem, kurus ir noteikusi *BNetzA* un par kuriem prasītāja nepieciešamības gadījumā var vērsties valsts tiesā, norādot uz apstrīdētā lēmuma prettiesiskumu, lai panāktu, ka tiek apmierināts lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. panta nosacījumiem (šajā nozīmē skat. rīkojumu, 2008. gada 8. aprīlis, *Saint–Gobain Glass Deutschland* /Komisija, C-503/07 P, EU:C:2008:207, 78. punkts).

Par to, vai apstrīdētais lēmums prasītāju skar individuāli

35 Komisija norāda, ka apstrīdētais lēmums prasītāju neskarot individuāli.

36 Prasītāja apgalvo, ka apstrīdētais lēmums to skar individuāli, ņemot vērā prasītājai raksturīgās īpašības un īpašos apstākļus, kuru dēļ to esot iespējams individualizēt tieši tāpat kā šī lēmuma adresātu. Šajā ziņā tā min, pirmkārt, gāzes eksporta uz Poliju tirgus, kā arī gāzes transportēšanas tirgus raksturīgās iezīmes, otrkārt, zaudējumus, kuri tai ar apstrīdēto lēmumu tikšot radīti un, treškārt, tās konkurētspējas stāvokļa vājināšanos salīdzinājumā ar *Gazprom* grupu.

37 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru personas, kas nav lēmuma adresāti, var uzskatīt par individuāli skartām tikai tad, ja šis lēmums ir tās ietekmējis šīm personām raksturīgu īpašu pazīmju dēļ vai tādu apstākļu dēļ, kas šīs personas atšķir no visām citām personām, un tādēļ tās ir individualizējamas analoģiski šāda lēmuma adresātiem (skat. spriedumu, 2008. gada 13. marts, Komisija/*Infront WM*, C-125/06 P, EU:C:2008:159, 70. punkts un tajā minētā judikatūra).

38 Tāpat no Tiesas judikatūras izriet, ka gadījumā, ja lēmums skar grupu, ko veido personas, kuras ir identificētas vai identificējamas šī tiesību akta pieņemšanas brīdī, un ņemot vērā šīs grupas locekļus raksturojošus kritērijus, šis akts var šīs personas skart individuāli tādēļ, ka tās pieder pie ierobežota tirgus dalībnieku loka (skat. spriedumu, 2008. gada 13. marts, Komisija/*Infront WM*, C-125/06 P, EU:C:2008:159, 71. punkts un tajā minētā judikatūra).

39 Šajā ziņā ir jānorāda, ka apstrīdētais lēmums attiecas uz nosacījumiem, ar kādiem *OGT* kā gāzes vada *OPAL* izmantotājai ir jādara pieejama gāze trešajām personām gāzes vada *OPAL* izejas punktā Čehijas teritorijā, Brandovā. Prasītājas saimnieciskās darbības veids ir dabasgāzes tirdzniecība un transportēšana Vācijas tirgū un gāzes eksports uz Poliju. Protams, nevar izslēgt, ka grozījumi gāzes vada *OPAL* ekspluatācijas noteikumos varētu ekonomiski nelabvēlīgi ietekmēt prasītājas saimniecisko darbību, it īpaši pēc tam, kad pieaugs gāzes plūsma gāzes vadā *OPAL*.

40 Šajā saistībā, pirmkārt, prasītāja pauž bažas, ka *Gazprom* grupai būtiski pieaugšot transportēšanas jaudas, kā arī par to, ka no 2020. gada samazināšoties un pēc 2022. gada pavisam tikšot pārtraukta transportēšanas jaudas izmantošana gāzes vadā *Yamal–Europe*, pa kuru gāze no Krievijas cauri Baltkrievijai tiek pārvadīta uz Poliju, un tas nostiprināšot *Gazprom* grupas dominējošo stāvokli un līdz ar to pavājināšot prasītājas stāvokli tirgū. Otrkārt, prasītāja apgalvo, ka apstrīdētā lēmuma rezultātā pēc gāzes transportēšanas krituma gāzes vadā *Yamal–Europe* strauji paaugstināšoties tarifi gāzes transportēšanai no Vācijas tirgus uz Poliju, kas samazināšot prasītājas iespējas noslēgt līgumus par gāzes eksportu no Vācijas uz Poliju. Treškārt, prasītāja uzskata, ka ar apstrīdēto lēmumu samazināšoties tās konkurētspēja gāzes vairumtirdzniecības un mazumtirdzniecības tirgos Vācijā attiecībā pret tiem uzņēmumiem, kas ir saistīti ar *Gazprom* grupu. Ceturtkārt, prasītāja uzsver, ka ar gāzes vada *OPAL* reglamentētās izmantošanas palielināšanos apstrīdētā lēmuma rezultātā tikšot ierobežota to vairumtirdzniecības tirgus dalībnieku piekļuve gāzes vadam *OPAL*, kuri nav saistīti ar *Gazprom* grupu, tostarp, pati prasītāja.

41 Tomēr, pirmkārt, apgalvotais kaitējums gandrīz pilnībā ir balstīts uz pieņēmumu un katrā ziņā ir atkarīgs no vairākiem nekonkrētiem notikumiem nākotnē. Tādējādi tas, vai iestāsies sekas, kādas var izraisīt nākotnē iespējamā transportēšanas jaudas izmantošanas samazināšanās gāzes vadā *Yamal–Europe* no 2020. gada un pilnīga pārtraukšana no 2022. gada, ir atkarīgs no jautājuma, vai tiks vai arī netiks pagarināts prasītājas mātesuzņēmuma un *Gazprom* noslēgtais piegādes līgums. Pat ja nolūkā izvērtēt apstrīdētā lēmuma sekas prasītāja tiktu pielīdzināta savam mātesuzņēmumam – galvenajam gāzes piegādātājam Polijā *Polskie Górnictwo Naftowe i Gaznownictwo S.A.*, atbilde uz šo jautājumu ir atkarīga tostarp no *Gazprom* grupas tirdzniecības politikas, prasītājas mātesuzņēmuma konkurētspējas stāvokļa un gāzes tirgus vispārējās turpmākās attīstības. Tādējādi to pašlaik nav iespējams sniegt.

42 Otrkārt, prasītāja nav pierādījusi, ka apgalvotā kaitējuma dēļ tā atšķirtos no visiem citiem tirgus dalībniekiem, kuri darbojas gāzes tirdzniecības, transportēšanas, importēšanas un eksportēšanas jomā Vācijā vai Polijā, un ka tādēļ tā būtu individualizējama analoģiski apstrīdētā lēmuma adresātiem. Pat pieņemot, ka apstrīdētā lēmuma rezultātā varētu samazināties prasītājas konkurētspēja gāzes vairumtirdzniecības un mazumtirdzniecības tirgos Vācijā attiecībā pret tiem uzņēmumiem, kas ir saistīti ar *Gazprom* grupu, tam vajadzētu skart ne tikai pieteicēju, bet pilnīgi visus šajā jomā aktīvos tirgus dalībniekus. Visbeidzot, attiecībā uz apgalvojumu, ka kaitējumu radīs tas, ka apstrīdētā lēmuma rezultātā *Gazprom* grupas konkurentiem tiks ierobežota vai pat liegta piekļuve gāzes vadam *OPAL*, ir jānorāda, ka, pat neievērojot šāda kaitējuma ietekmi uz visiem šajā jomā aktīvajiem tirgus dalībniekiem, šis apgalvojums nav ar faktiem pierādīts.

43 Piemēram, nepamatots ir prasītājas apgalvojums, ka "[ar apstrīdēto lēmumu] ieviešot jaunu papildu atbrīvojumu, ko izmanto, piemērojot [trešo personu piekļuves principu] attiecībā uz gāzes vadu *OPAL*, prasītājas tiesiskais stāvoklis mainīsies tādā mērā, ka tai vairs nebūs brīva piekļuve šim gāzes vadam, kas ir pretrunā Direktīvā 2009/73 noteiktajiem gāzes iekšējā tirgus principiem". Faktiski tieši saskaņā ar atbrīvojuma sākotnējo regulējumu, kas tika apstiprināts ar Lēmumu C(2009) 4694 (skat. iepriekš 3. un 4. punktu), prasītājai vispār nebija brīva piekļuve gāzes vadam *OPAL*, jo ar minēto regulējumu visa šī gāzes vada transportēšanas jauda posmā starp Greifsvaldi un Brandovu bija izslēgta no noteikumu par trešo personu piekļuvi piemērošanas. Turpretim apstrīdētajā lēmumā ir noteikts, ka 50 % no minētā posma jaudas tiek nodotas trešajām personām pārskatāmā un nediskriminējošā izsolē (skat. iepriekš 10. punktu) un tādējādi citiem uzņēmumiem, ieskaitot prasītāju, būs iespējams iegādāties jaudu. Pretēji prasītājas apgalvotajam ar apstrīdēto lēmumu līdz ar to netiek ieviests papildu atbrīvojums, bet, tieši otrādi, tiek daļēji atcelts pašreizējais atbrīvojums.

44 Turklāt nevar uzskatīt, ka iepriekš 38. punktā minētās judikatūras izpratnē prasītāja piederētu grupai, kurā ir personas, kas ir identificētas vai identificējamas šī apstrīdētā lēmuma pieņemšanas brīdī, ņemot vērā šīs grupas locekļus raksturojošus kritērijus. Arī prasītājas izvirzītais fakts, ka tā piederot tā dēvētam slēgtam gāzes tirdzniecības un transportēšanas tirgus dalībnieku lokam Vācijā, prasītāju nevar individualizēt attiecībā uz gāzes vada *OPAL* – pa kuru gāze pāri Vācijai tiek pārvadīta uz Čehijas

Republiku – ekspluatācijas noteikumiem, kas ir paredzēti apstrīdētajā lēmumā. Pakārtoti ir jāpiemin, kā to arī ir darījusi Komisija, ka prasītāja nav norādījusi ne to, kas, viņasprāt, ir šīs grupas dalībnieki, ne pat šīs grupas dalībnieku skaitu.

45 Ciktāl prasītāja izvirza argumentu par savu iesaistīšanos *BNetzA* procesā, pietiek norādīt, ka ar prasītājas adresētajām vēstulēm *BNetzA* saistībā ar procedūru valsts līmenī līdz 2016. gada 13. maija paziņojumam nepietiek, lai uzskatītu prasītāju par iesaistītu procedūrā, kā rezultātā tika pieņemts apstrīdētais Savienības mēroga lēmums.

46 Līdz ar to ir jākonstatē, ka apstrīdētais lēmums prasītāju individuāli neskar.

Par to, vai apstrīdētais lēmums ir reglamentējošs akts

47 Komisija uzsver, ka apstrīdētais lēmums ir individuāli piemērojams tiesību akts un tādējādi tas nevar tikt uzskatīts par reglamentējošu aktu LESD 263. panta ceturtās daļas trešā elementa izpratnē.

48 Prasītāja uzskata, ka ar apstrīdēto lēmumu tiek radītas sekas attiecībā uz tādu personu kategoriju, kurus raksturo vienīgi to veiktās saimnieciskās darbības veids. Tādējādi, tā kā nav konstatējama individuāla pieeja attiecībā uz lielu daļu gāzes tirgus dalībnieku, tad šim lēmumam ir vispārīga un abstrakta piemērojamība.

49 Atbilstoši judikatūrai, lai noteiktu tiesību akta tvērumu, ir jānoskaidro, vai attiecīgais akts individuāli skar konkrētus subjektus. Šajā saistībā Savienības tiesa nevar atsaukties vienīgi uz akta oficiālo nosaukumu, bet tai galvenokārt ir jāņem vērā akta priekšmets un tā saturs (spriedums, 1962. gada 14. decembris, *Confédération nationale des producteurs de fruits et légumes* u.c./Padome, 16/62 un 17/62, EU:C:1962:47, 901., 918. lpp.). Turklāt lēmums, kura adresāts ir dalībvalsts, ir vispārpiemērojams pasākums, ja tas tiek piemērots objektīvi noteiktās situācijās un ja tam ir tiesiskas sekas attiecībā uz vispārīgā un abstraktā veidā noteiktu personu kategoriju (saistībā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2003/87/EK (2003. gada 13. oktobris), ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā un groza Padomes Direktīvu 96/61/EK, (OV 2003, L 275, 32. lpp.) noteikto regulējumu skat. rīkojumu, 2008. gada 8. aprīlis, *Saint-Gobain Glass Deutschland* /Komisija, C-503/07 P, EU:C:2008:207, 71. punkts).

50 Šajā gadījumā, kā tas izriet no apstrīdētā lēmuma 1. panta, ar to, balstoties uz *BNetzA* 2016. gada 13. maija priekšlikumu, tiek apstiprināts 2009. gada 25. februāra lēmums piemērot atbrīvojumu, ar noteikumu veikt dažus grozījumus. Savukārt šī 2016. gada 28. novembra grozījuma, kas izdarīts sākotnējā lēmumā piemērot atbrīvojumu (skat. iepriekš 13. punktu), mērķis ir, ievērojot konkrētus nosacījumus, grozīt gāzes vadam *OPAL* piemēroto atbrīvojumu no dažu Direktīvas 2009/73 noteikumu piemērošanas. Līdz ar to apstrīdētais lēmums skar individuālu un konkrētu situāciju, proti, ekspluatācijas noteikumus attiecībā uz daļu no *OGT* izmantotā gāzes vada *OPAL* jaudas. It īpaši, varbūtējās ekonomiska rakstura sekas, kādas ar šo lēmumu vēl bez *OGT* varētu rasties citiem gāzes transportēšanas un tirdzniecības jomas dalībniekiem, nerada tiesiskās sekas attiecībā uz vispārēju un abstraktu personu kategoriju 49. pantā minētās judikatūras izpratnē.

51 Prasītāja turklāt uzsver, ka apstrīdētais lēmums ir "pēc savas dabas līdzīgs lēmumam [valsts] atbalsta jomā" un ka Vispārējā tiesa ir nospriedusi, ka "lēmums [valsts] atbalsta jomā ir vispārpiemērojams" pat tad, ja tam ir tikai viens adresāts.

52 Nelemjot par šķietamo apstrīdētā lēmuma un lēmuma valsts atbalsta jomā būtības līdzību, lai noraidītu šo apgalvojumu, pietiek norādīt, ka prasītājas norādītajā judikatūrā Vispārējā tiesa nav vispārīgi konstatējusi, ka lēmumi atbalsta jomā būtu vispārpiemērojami. Tieši pretēji, atsaukdamās uz pastāvīgo judikatūru, tā šādu secinājumu ir pakārtojusi nosacījumam, ka šāds lēmums tiek piemērots objektīvi

noteiktās situācijās un tam ir sekas attiecībā uz vispārīgi un abstrakti noteiktu personu kategoriju (spriedums, 2016. gada 15. septembris, *Ferracci*/Komisija, T-219/13, EU:T:2016:485, 52. punkts). Kā tas norādīts iepriekš 50. punktā, šajā lietā tas tā nav.

53 Līdz ar to, pretēji tam, ko apgalvo prasītāja, apstrīdētais lēmums nav uzskatāms par vispārpiemērojamu aktu un tādējādi tas nav reglamentējošs akts LESD 263. panta ceturtās daļas izpratnē.

54 Turklāt ir jāatgādina, ka jēdziens "reglamentējošs akts, kas [jebkuru fizisku vai juridisku personu skar tieši], bet nav saistīts ar īstenošanas pasākumiem", LESD 263. panta ceturtajā daļā paredzētā trešā elementa izpratnē ir jāinterpretē atbilstoši šīs tiesību normas mērķim, kas – kā tas izriet no tās vēstures – ir izvairīties no tā, ka privātpersonai, kuras tiesisko stāvokli kāds tiesību akts maina tieši, ir liegta efektīva tiesību aizsardzība tiesā attiecībā uz šo aktu. Taču, ņemot vērā šo mērķi, ir skaidrs, ka LESD 263. panta ceturtajā daļā paredzētais trešais elements ir piemērojams tikai tad, ja apstrīdētais tiesību akts pats par sevi, t.i., neatkarīgi no jebkādiem īstenošanas pasākumiem, maina prasītāja tiesisko stāvokli. Tādēļ, ja tas tā nav, tad ar šo konstatējumu pietiek, lai secinātu, ka LESD 263. panta ceturtajā daļā paredzētais trešais elements nav piemērojams, un šajā gadījumā nav jāpārbauda, vai šis tiesību akts ir saistīts ar īstenošanas pasākumiem attiecībā uz prasītāju (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2015. gada 7. jūlijs, *Federcoopesca* u.c./Komisija, T-312/14, EU:T:2015:472, 27.–43. punkts).

55 Taču arī šajā lietā prasītājas apgalvotais tās tiesību aizskārums izpaustos kā sekas, ko rada īstenošanas pasākums – *BNetzA* un gāzes vada OPAL izmantotāja *OGT* savstarpējs nolīgums.

56 Līdz ar to atbilstoši iepriekš 54. punktā minētajai judikatūrai LESD 263. panta ceturtajā daļā paredzētais trešais elements nav piemērojams.

57 No tā izriet, ka prasība ir jānoraida kā nepieņemama, nepastāvot nepieciešamībai lemt par 2017. gada 13. martā prasītājas iesniegto papildu rakstu.

Par pieteikumiem par iestāšanos lietā

58 Saskaņā ar Reglamenta 142. panta 2. punktu iestāšanās lietā ir pakārtota pamata strīdam un zaudē savu priekšmetu, tostarp, ja prasības pieteikums ir atzīts par nepieņemamu.

59 Līdz ar to par Vācijas Federatīvās Republikas, Parlamenta, Padomes, *Naftogaz Ukrainy*, *OGT* un *Gazprom Eksport* pieteikumiem par iestāšanos lietā vairs nav jālemj.

Par tiesāšanās izdevumiem

60 Atbilstoši Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs.

61 Tā kā prasītājai spriedums ir nelabvēlīgs, tai ir jāpiespriež segt savus, kā arī atlīdzināt Komisijas tiesāšanās izdevumus atbilstoši tās prasījumiem, tostarp tos, kas ir saistīti ar pagaidu noregulējuma tiesvedību.

62 Saskaņā ar šā reglamenta 138. panta 1. punktu dalībvalstis, kas iestājušās lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas. Tādējādi Vācijas Federatīvā Republika pati segs savus tiesāšanās izdevumus, kas ir saistīti ar pagaidu noregulējuma tiesvedību.

63 Turklāt atbilstoši Reglamenta 144. panta 10. punktam, ja tiesvedība pamatlietā tiek izbeigta, pirms ir pieņemts lēmums par pieteikumu par iestāšanos lietā, pieteikuma par iestāšanos lietā iesniedzējs un lietas dalībnieki paši sedz savus tiesāšanās izdevumus saistībā ar pieteikumu par iestāšanos lietā.

64 Šajā lietā prasītāja, Komisija, Vācijas Federatīvā Republika, Parlaments, Padome, *Naftogaz Ukrainy*, *OGT* un *Gazprom Eksport* paši sedz savus tiesāšanās izdevumus saistībā ar pieteikumiem par iestāšanos lietā.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (pirmā palāta)

izdod rīkojumu:

1) Prasību noraidīt kā nepieņemamu.

2) Pieteikumi par iestāšanos lietā vairs nav jāizskata.

3) *PGNiG Supply & Trading GmbH* pati sedz savus un Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus, tostarp tos, kas ir saistīti ar pagaidu noregulējuma tiesvedību.

4) Vācijas Federatīvā Republika pati sedz savus tiesāšanās izdevumus, kas ir saistīti ar pagaidu noregulējuma tiesvedību.

5) *PGNiG Supply & Trading*, Komisija, Vācijas Federatīvā Republika, Eiropas Parlaments, Eiropas Savienības Padome, *Naftogaz Ukrainy SA*, *OPAL Gastransport GmbH & Co. KG* un *Gazprom Eksport LLC* katrs pats sedz savus tiesāšanās izdevumus saistībā ar pieteikumiem par iestāšanos lietā.

Luksemburgā, 2017. gada 14. decembrī

Sekretārs
E. Coulon

Priekšsēdētājs
I. Pelikánová